Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορτηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σού εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον ιβ'

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4)

· Εν τώ επικαλείσθαί με εισήκουσάς μου, ο Θεός τής δικαιοσύνης μου, εν θλίψει επλάτυνάς με.

· Οικτείρησόν με, καί εισάκουσον τής προσευχής μου.

· Υιοί ανθρώπων, έως πότε βαρυκάρδιοι; ίνα τί αγαπάτε ματαιότητα, καί ζητείτε ψεύδος;

· Καί γνώτε, ότι εθαυμάστωσε Κύριος τόν όσιον αυτού, Κύριος εισακούσεταί μου, εν τώ κεκραγέναι με πρός αυτόν.

· Οργίζεσθε, καί μή αμαρτάνετε, ά λέγετε εν ταίς καρδίαις υμών, επί ταίς κοίταις υμών κατανύγητε,

· Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καί ελπίσατε επί Κύριον.

· Πολλοί λέγουσι, Τίς δείξει ημίν τά αγαθά;

· Εσημειώθη εφ' ημάς τό φώς τού προσώπου σου, Κύριε, έδωκας ευφροσύνην εις τήν καρδίαν μου, Από καρπού σίτου, οίνου καί ελαίου αυτών επληθύνθησαν.

· Εν ειρήνη επί τό αυτό κοιμηθήσομαι, καί υπνώσω,

· Ότι σύ, Κύριε, κατά μόνας επ' ελπίδι κατώ κισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ς' (6)

· Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με, μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

· Ελέησόν με, Κύριε, ότι ασθενής ειμι ίασαί με, Κύριε, ότι εταράχθη τά οστά μου, καί η ψυχή μου εταράχθη σφόδρα, καί σύ, Κύριε, έως πότε;

· Επίστρεψον, Κύριε, ρύσαι τήν ψυχήν μου, σώσόν με ένεκεν τού ελέους σου.

· Ότι ουκ έστιν εν τώ θανάτω ο μνημονεύων σου, εν δέ τώ άδη τίς εξομολογήσεταί σοι;

· Εκοπίασα εν τώ στεναγμώ μου, λούσω καθ' εκάστην νύκτα τήν κλίνην μου, ενδάκρυσί μου τήν στρωμνήν μου βρέξω.

· Εταράχθη από θυμού ο οφθαλμός μου, επαλαιώθην εν πάσι τοίς εχθροίς μου.

· Απόστητε απ' εμού πάντες οι εργαζόμενοι τήν ανομίαν, ότι εισήκουσε Κύριος τής φωνής τού κλαυθμού μου, Ήκουσε Κύριος τής δεήσεώς μου, Κύριος τήν προσευχήν μου προσεδέξατο.

· Αισχυνθείησαν και ταραχθείησαν πάντες οι εχθροί μου, αποστραφείησαν καί καταισχυνθείησαν σφόδρα διά τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ' (Ι2)

· Έως πότε, Κύριε, επιλήση μου εις τέλος; έως πότε αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού;

· Έως τίνος θήσομαι βουλάς εν ψυχή μου, οδύνας εν καρδία μου, ημέρας καί νυκτός;

· Έως πότε υψωθήσεται ο εχθρός μου επ' εμέ; Επίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου.

· Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα πρός αυτόν.

· Οι θλίβοντές με αγαλλιάσονται, εάν σαλευθώ, εγώ δέ, επί τώ ελέει σου ήλπισα.

· Αγαλλιάσεται η καρδία μου επί τώ σωτηρίω σου, άσω τώ Κυρίω τώ ευεργετήσαντί με, καί ψαλώ τώ ονόματι Κυρίου του Υψίστου.

Καί πάλιν

· Έπίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου.

· Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα πρός αυτόν.

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός, Μετανοίας (γ'), Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν...

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24)

· Πρός σέ, Κύριε, ήρα τήν ψυχήν μου, ο Θεός μου, επί σοί πέποιθα, μή καταισχυνθείην εις τόν αιώνα.

· Μηδέ καταγελασάτωσάν με οι εχθροί μου, καί γάρ πάντες οι υπομένοντές σε, ου μή καταισχυνθώσιν.

· Αισχυνθήτωσαν οι ανομούντες διακενής, Τάς οδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καί τάς τρίβους σου δίδαξόν με.

· Οδήγησόν με επί τήν αλήθειάν σου, καί δίδαξόν με, ότι σύ εί ο Θεός ο σωτήρ μου, καί σέ υπέμεινα όλην τήν ημέραν.

· Μνήσθητι τών οικτιρμών σου, Κύριε, καί τά ελέη σου, ότι από τού αιώνός εισιν.

· Αμαρτίας νεότητός μου καί αγνοίας μου μή μνησθής.

· Κατά τό έλεός σου μνήσθητί μου σύ, ένεκεν τής χρηστότητός σου, Κύριε,

· Χρηστός καί ευθύς ο Κύριος, διά τούτο νομοθετήσει αμαρτάνοντας εν οδώ.

· Οδηγήσει πραείς εν κρίσει, διδάξει πραείς οδούς αυτού.

· Πάσαι αι οδοί Κυρίου έλεος, καί αλήθεια τοίς εκζητούσι τήν διαθήκην αυτού, καί τά μαρτύρια αυτού.

· Ένεκεν τού ονόματός σου, Κύριε, καί ιλάσθητι τή αμαρτία μου, πολλή γάρ εστι.

· Τίς εστιν άνθρωπος ο φοβούμενος τόν Κύριον; νομοθετήσει αυτώ εν οδώ ή ηρετίσατο.

· Η ψυχή αυτού εν αγαθοίς αυλισθήσεται, καί τό σπέρμα αυτού κληρονομήσει γήν,

· Κραταίωμα Κύριος τών φοβουμένων αυτόν, καί η διαθήκη αυτού δηλώσει αυτοίς.

· Οι οφθαλμοί μου διά παντός πρός τόν Κύριον, ότι αυτός εκσπάσει εκ παγίδος τους πόδας μου.

· Επίβλεψον επ' εμέ, καί ελέησόν με, ότι μονογενής καί πτωχός ειμι εγώ,

· Αι θλίψεις τής καρδίας μου επληθύνθησαν, εκ τών αναγκών μου εξάγαγέ με.

· Ίδε τήν ταπείνωσίν μου, καί τόν κόπον μου, καί άφες πάσας τάς αμαρτίας μου,

· Ίδε τούς εχθρούς μου, ότι επληθύνθησαν, καί μίσος άδικον εμίσησάν με.

· Φύλαξον τήν ψυχήν μου, καί ρύσαί με, μή καταισχυνθείην ότι ήλπισα επί σέ.

· Άκακοι καί ευθείς εκολλώντό μοι, ότι υπέμεινά σε, Κύριε.

· Λύτρωσαι, ο Θεός, τόν Ισραήλ εκ πασών τών θλίψεων αυτού.

ΨΑΛΜΟΣ Λ' (30)

· Επί σοί, Κύριε, ήλπισα, μή καταισχυνθείην εις τόν αιώνα, εν τή δικαιοσύνη σου ρύσαί με, καί εξελού με.

· Κλίνον πρός με τό ούς σου, τάχυνον τού εξελέσθαι με.

· Γενού μοι εις Θεόν υπερασπιστήν, καί εις οίκον καταφυγής τού σώσαί με.

· Ότι κραταίωμά μου, καί καταφυγή μου ει σύ, καί ένεκεν τού ονόματός σου οδηγήσεις με, καί διαθρέψεις με.

· Εξάξεις με εκ παγίδος ταύτης, ής έκρυψάν μοι, ότι συ ει ο υπερασπιστής μου, Κύριε,

· Εις χείράς σου Παραθήσομαι τό πνεύμά μου, ελυτρώσω με, Κύριε, ο Θεός τής αληθείας.

· Εμίσησας τους διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενής.

- Εγώ δέ επί τώ Κυρίω ήλπισα, αγαλλιάσομαι καί ευφρανθήσομαι επί τώ ελέει σου.

- Ότι επείδες επί τήν ταπείνωσίν μου, έσωσας εκ τών αναγκών τήν ψυχήν μου.

- Καί ου συνέκλεισάς με εις χείρας εχθρών, έστησας έν ευρυχώρω τους πόδας μου.

- Ελέησόν με, Κύριε, ότι θλίβομαι, εταράχθη εν θυμώ ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου, καί η γαστήρ μου,

- Ότι εξέλιπεν εν οδύνη η ζωή μου, καί τά έτη μου εν στεναγμοίς.

- Ησθένησεν εν πτωχεία η ισχύς μου, καί τά όστά μου εταράχθησαν,

- Παρά πάντας τούς εχθρούς μου εγενήθην όνειδος, καί τοίς γείτοσί μου σφόδρα, καί φόβος τοίς γνωστοίς μου.

- Οι θεωρούντες με εξω έφυγον απ' εμού, επελήσθην ωσεί νεκρός από καρδίας.

- Εγενήθην ωσεί σκεύος απολωλός, ότι ήκουσα ψόγον πολλών παροικούντων κυκλόθεν,

- Εν τώ επισυναχθήναι αυτούς άμα επ' εμέ, τού λαβείν τήν ψυχήν μου εβουλεύσαντο.

- Εγώ δέ επί σοί, Κύριε, ήλπισα, είπα, Σύ ει ο Θεός μου εν ταίς χερσί σου οι κλήροί μου.

- Ρύσαί με εκ χειρός εχθρών μου, καί εκ τών καταδιωκόντων με.

- Επίφανον τό πρόσωπόν σου επί τόν δούλόν σου, σώσόν με εν τώ ελέει σου Κύριε, μή καταισχυνθείην, ότι επεκαλεσάμην σε.

- Αισχυνθείησαν ασεβείς, καί καταχθείησαν εις άδου.

- Άλαλα γενηθήτω τα χείλη τά δόλια, τά λαλούντα κατά τού δικαίου ανομίαν, εν υπερηφανία καί εξουδενώσει,

- Ως πολύ τό πλήθος τής χρηστότητός σου, Κύριε, ής έκρυψας τοίς φοβουμένοις σε.

- Εξειργάσω τοίς ελπίζουσιν επί σέ εναντίον τών υιών τών ανθρώπων,

- Κατακρύψεις αυτούς εν αποκρύφω τού προσώπου σου, από ταραχής ανθρώπων,

- Σκεπάσεις αυτούς εν σκηνή από αντιλογίας γλωσσών.

- Ευλογητός Κύριος, οτι εθαυμάστωσε τό έλεος αυτού εν πόλει περιοχής.

- Εγώ δέ είπα εν τή εκστάσει μου, Απέρριμμαι από προσώπου τών οφθαλμών σου.

- Διά τούτο εισήκουσας τής φωνής τής δεήσεώς μου, εν τώ κεκραγέναι με πρός σέ.

· Αγαπήσατε τόν Κύριον πάντες οι όσιοι αυτού ότι αληθείας εκζητεί Κύριος, καί ανταποδίδωσι τοίς περισσώς ποιούσιν υπερηφανίαν,

· Ανδρίζεσθε, καί κραταιούσθω η καρδία υμών, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 90

· Ο κατοικών εν βοηθεία τού Υψίστου, εν σκέπη τού Θεού τού ουρανού αυλισθήσεται.

· Ερεί τώ Κυρίω, Αντιλήπτωρ μου εί, καί καταφυγή μου, ο Θεός μου, καί ελπιώ επ' αυτόν.

· Ότι αυτός ρύσεταί σε εκ παγίδος θηρευτών, καί από λόγου ταραχώδους.

· Εν τοίς μεταφρένοις αυτού επισκιάσει σοι, καί υπό τάς πτέρυγας αυτού ελπιείς, όπλω κυκλώσει σε η αλήθεια αυτού.

· Όυ φοβηθήση από φόβου νυκτερινού, από βέλους πετομένου ημέρας.

· Από πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, από συμπτώματος καί δαιμονίου μεσημβρινού.

· Πεσείται εκ τού κλίτους σου χιλιάς, καί μυριάς εκ δεξιών σου, πρός σέ δέ ουκ εγγιεί.

· Πλήν τοίς οφθαλμοίς σου κατανοήσεις, καί ανταπόδοσιν αμαρτωλών όψει.

· Ότι σύ, Κύριε, η ελπίς μου, τόν Ύψιστον έθου καταφυγήν σου.

· Όυ προσελεύσεται πρός σέ κακά, καί μάστιξ ουκ εγγιεί εν τώ σκηνώματί σου.

· Ότι τοίς Αγγέλοις αυτού εντελείται περί σού, τού διαφυλάξαι σε εν πάσαις ταίς οδοίς σου.

· Επί χειρών αρούσί σε, μήποτε προσκόψης πρός λίθον τόν πόδα σου.

· Επί ασπίδα καί βασιλίσκον επιβήσει, καί καταπατήσεις λέοντα καί δράκοντα,

· Ότι επ' εμέ ήλπισε, καί ρύσομαι αυτόν, σκεπάσω αυτόν, ότι εγνω τό όνομά μου.

· Κεκράξεται πρός με, καί εισακούσομαι αυτού, μετ' αυτού ειμι εν θλίψει, εξελούμαι αυτόν, καί δοξάσω αυτόν.

· Μακρότητα ημερών εμπλήσω αυτόν, καί δείξω αυτώ τό σωτή ριόν μου

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός, Κύριε, ελέησον (γ') Δόξα... Καί νύν...

Είτα τούς εφεξής Στίχους, χύμα καί άνευ μέλους, ει έστιν εκτός τής μεγάλης Τεσσαρακοστής, εν ταύτη δέ ψάλλομεν αυτούς εξ εκατέρων τών Χορών, αργώς καί μεγάλη τή φωνή.

Άρχεται δέ ο πρώτος Χορός ούτω, εις

Ήχον πλ. β'

Μεθ' ημών ο Θεός, γνώτε έθνη καί ηττάσθε.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Επακούσατε έως εσχάτου τής γής,

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ισχυκότες ηττάσθε.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Σάν γάρ πάλιν ισχύσητε, καί πάλιν ηττηθήσεσθε.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί ήν άν βουλήν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός,

Καί λόγον, όν εάν λαλήσητε, ου μή εμμείνη εν υμίν,

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Τόν δέ φόβον υμών ου μή φοβηθώμεν, ουδ' ου μή ταραχθώμεν.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Κύριον δέ τόν Θεόν ημών, αυτόν αγιάσωμεν, καί αυτός έσται ημίν φόβος.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί εάν επ' αυτώ πεποιθώς ώ, έσται μοι εις αγιασμόν.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί πεποιθώς έσομαι επ' αυτώ, καί σωθήσομαι δι' αυτού.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ιδού εγώ καί τά παιδία, ά μοι έδωκεν ο Θεός,

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ό λαός ο πορευόμενος εν σκότει, ίδε φώς μέγα.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Οί κατοικούντες εν χώρα, καί σκιά θανάτου, φώς λάμψει εφ' ημάς.

Ότι μεθ ήμών ο Θεός.

Ότι Παιδίον εγεννήθη ημίν, Υιός, καί εδόθη ημίν,

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ου η αρχή εγενήθη επί τού ώμου αυτού.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί τής ειρήνης αυτού ουκ έστιν όριον,

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί καλείται τό όνομα αυτού, Μεγάλης Βουλής Άγγελος.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Θαυμαστός σύμβουλος.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Θεός ισχυρός, Εξουσιαστής, Άρχων ειρήνης.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Πατήρ τού μέλλοντος αιώνος.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Δόξα...

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί νύν...

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Μεθ' ημών ο Θεός , γνώτε έθνη καί ηττάσθε, ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί ευθύς ο Αναγνώστης τά παρόντα Τροπάρια (χύμα).

Τήν ημέραν διελθών, ευχαριστώ σοι, Κύριε, τήν εσπέραν, αιτούμαι, σύν τή νυκτί αναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καί σώσόν με,

Δόξα...

Τήν ημέραν παρελθών, δοξολογώ σε, Δέσποτα, τήν εσπέραν αιτούμαι, σύν τή νυκτί ασκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καί σώσόν με.

Καί νύν...

Τήν ημέραν διαβάς, υμνολογώ σε, Άγιε, τήν εσπέραν, αιτούμαι, σύν τή νυκτι ανεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, και σώσόν με.

Είτα ψάλλουσιν ομού οι δύο Χοροί, εις

Ήχον πλ. β'

- Η ασώματος φύσις, τά Χερουβείμ, ασιγήτοις σε ύμνοις, δοξολογεί.

· Εξαπτέρυγα ζώα, τά Σεραφείμ, ταίς απαύστοις φωναίς σε, υπερυψοί.

· Τών Αγγέλων τε πάσα η στρατιά, τρισαγίοις σε ά σμασιν, ευφημεί.

· Πρό γάρ πάντων υπάρχεις, ο ών Πατήρ, καί συνάναρχον έχεις, τόν σόν Υιόν.

· Καί ισότιμον φέρων, Πνεύμα ζωής, τής Τριάδος δεικνύεις, τό αμερές.

· Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεού, οι τού Λόγου αυτόπται, καί υπουργοί,

· Προφητών καί Μαρτύρων, πάντες χοροί, ως αθάνατον έχοντες, τήν ζωήν.

· Υπέρ πάντων πρεσβεύσατε, εκτενώς, ότι πάντες υπάρχομεν, εν δεινοίς.

· Ίνα πλάνης ρυσθέντες, τού πονηρού, τών Αγγέλων βοήσωμεν, τήν ωδήν,

ο Αναγνώστης, χύμα

Άγιε, Άγιε, Άγιε, Τρισάγιε Κύριε, ελέησον καί σώσον ημάς, Αμήν.

Καί ευθύς

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων, Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο, Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα, Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς, Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός, Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος, Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών, Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν, Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών, Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών, Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος, Αμήν.

Ήχου πλ. β'

· Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (εκ γ').

· Πάσαι αι ουράνιαι Δυνάμεις τών αγίων Αγγέλων καί Αρχαγγέλων, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

· Άγιε Ιωάννη, Προφήτα καί Πρόδρομε, καί Βαπτιστά τού Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

· Ἄγιοι ένδοξοι Απόστολοι, Προφήται, καί καί πάντες Ἄγιοι, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών.

· Ὅσιοι, θεοφόροι Πατέρες ημών, Ποιμένες, καί Διδάσκαλοι τής οικουμένης, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

· Η αήττητος, καί ακατάλυτος, καί θεία δύναμις τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού, μή εγκαταλίπης ημάς τούς αμαρτωλούς (δίς).

οι Χοροί, εναλλάξ

Ο Θεός, ιλάσθητι ημίν τοίς αμαρτωλοίς (τρίς).

ο β' Χορός

Καί ελέησον ημάς (άπαξ).

Είτα, Τρισάγιον, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς, Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών... Ὅτι σού εστιν...

Εάν μέν τυχη Εορτή, λέγομεν τά τής εορτής Τροπάρια.

Ει δέ μή, ημέραν παρ' ημέραν, τά Τροπάρια ταύτα.

Ἤχος β'

Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, Χριστέ ο Θεός, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ἴσχυσα πρός αυτόν.

Δόξα...

Αντιλήπτωρ τής ψυχής μου, γενού, ο Θεός, ότι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλών, ρύσαί με εξ αυτών, καί σώσόν με, αγαθέ, ως φιλάνθρωπος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ὅτι ουκ έχομεν παρρησίαν, διά τά πολλά ημών αμαρτήματα, σύ τόν εκ σού γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε, πολλά γάρ ισχύει δέησις Μητρός, πρός ευμένειαν Δεσπότου, μη παρίδης αμαρτωλών ικεσίας η πάνσεμνος, ότι ελεήμων εστί, καί σώζειν δυνάμενος, ο καί παθείν υπέρ ημών, σαρκί καταδεξάμενος.

Ἕτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ημέραν παρ' ημέραν

Ἤχος πλ. δ'

Τών αοράτων εχθρών μου, τό άϋπνον επίστασαι, Κύριε, καί τής αθλίας σαρκός μου, τό άτονον έγνως, ο πλάσας με' διό εις χείράς σου, παραθήσομαι τό πνεύμά μου, Σκέπασόν με πτέρυξι τής σής αγαθότητος, μή υπνώσω εις θάνατον, καί τούς ίνα νοερούς οφθαλμούς μου φώτισον, εν τή τρυφή τών θείων λόγων σου, καί διέγειρόν με εν καιρώ ευθέτω, πρός σήν δοξολογίαν, ως

μόνος αγαθός καί φιλάνθρωπος.

Στίχ. Επίβλεψον επ' εμέ καί ελέησόν με, κατά τό κρίμα τών αγαπώντων τό όνομά σου.

Ως φοβερά η κρίσις σου, Κύριε, τών Αγγέλων παρισταμένων, τών ανθρώπων εισαγομένων, τών βίβλων ανεωγμένων, τών έργων ερευνωμένων, τών λογισμών εξεταζομένων, Ποία κρίσις έσται εν εμοί, τώ συλληφθέντι εν αμαρτίαις; τίς μου τήν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τό σκότος καταλάμψει; ει μή, σύ, Κύριε, ελεήσεις με, ως φιλάνθρωπος;

Δόξα...

Δάκρυά μοι δός, ο Θεός, ως ποτε τή γυναικί τή αμαρτωλώ, καί αξίωσόν με βρέχειν τούς πόδας σου, τούς εμέ εκ της οδού, τής πλάνης ελευθερώσαντας, καί μύρον εύωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρόν εν μετανοία μοι κτισθέντα, ίνα ακούσω καγώ τής ευκταίας σου φωνής, Η πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εις ειρήνην.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν ακαταίσχυντον, Θεοτόκε, ελπίδα σου έχων, σωθήσομαι, τήν προστασίαν σου κεκτημένος, Πανάχραντε, ου φοβηθήσομαι, καταδιώξω τούς εχθρούς μου, καί τροπώσομαι αυτούς, μόνην αμπεχόμενος, ως θώρακα, τήν σκέπην σου, καί τήν παντοδύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων, βοώ σοι Δέσποινα, σώσόν με ταίς πρεσβείαις σου, καί ανάστησόν με εκ ζοφώδους ύπνου, πρός σήν δοξολογίαν, δυνάμει τού εκ σού σαρκωθέντος, Υιού τού Θεού.

Τό Κύριε, ελέησον (μ') Δόξα... Καί νύν... Τήν τιμιωτέραν... Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

ο Ιερεύς Δι' ευχών τών άγίων Πατέρων ημών...

Είτα τήν επομένην

Ευχήν τού Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε, Κύριε, ο ρυσάμενος ημάς από παντός βέλους πετομένου ημέρας, ρύσαι ημάς καί από παντός πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, Πρόσδεξαι θυσίαν εσπερινην, τάς τών χειρών ημών επάρσεις, Καταξίωσον δέ ημάς καί τό νυκτερινόν στάδιον αμέμπτως διελθείν, απειράστους κακών, καί λύτρωσαι ημάς από πάσης ταραχής καί δειλίας, τής εκ τού διαβόλου ημίν προσγινομένης, Χάρισαι ταίς ψυχαίς ημών κατάνυξιν, καί τοίς λογισμοίς ημών μέριμναν τής εν

τή φοβερά καί δικαία σου κρίσει εξετάσεως Καθήλωσον εκ τού φόβου σου τάς σάρκας ημών, καί νέκρωσον τά μέλη ημών τά επί τής γής, ίνα καί εν τή καθ' ύπνον ησυχία εμφαιδρυνώμεθα τή θεωρία τών κριμάτων σου, Απόστησον δέ αφ' ημών πάσαν φαντασίαν απρεπή, καί επιθυμίαν βλαβεράν, Διανάστησον δέ ημάς εν τώ καιρώ τής προσευχής εστηριγμένους εν τή πίστει, καί προκόπτοντας εν τοίς παραγγέλμασί σου, ευδοκία καί αγαθότητι τού μονογενούς σου Υιού, μεθ' ού ευλογητός εί, συν τώ παναγίω, καί αγαθώ, καί ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

ο Αναγνώστης

Δεύτε, προσκυνήσωμεν... (εκ γ') Μετανοίας (γ'), Είτα τους Ψαλμούς

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50)

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου

- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με

- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μού εστιν διά παντός

- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε

- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου

- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι

- ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι

- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα

- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον

- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου

- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού

- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με

- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν

- ρύσαί με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου

· κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου

· ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις

· θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει

· αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ

· τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101)

· Κύριε, εισάκουσον τής προσευχής μου, καί η κραυγή μου πρός σέ ελθέτω.

· Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού, εν ή άν ημέρα, θλίβωμαι, κλίνον πρός με τό ούς σου,

· Εν ή άν ημέρα επικαλέσωμαί σε, ταχύ επάκουσόν μου,

· Ότι εξέλιπον ωσεί καπνός αι ημέραι μου, καί τά όστά μου ωσεί φρύγιον συνεφρύγησαν.

· Επλήγην ωσεί χόρτος, καί εξηράνθη η καρδία μου, ότι επελαθόμην τού φαγείν τόν άρτον μου,

· Από φωνής τού στεναγμού μου εκολλήθη τό όστούν μου τή σαρκί μου,

· Ωμοιώθην πελεκάνι ερημικώ, εγενήθην ωσεί νυκτικόραξ εν οικοπέδω.

· Ηγρύπνησα, καί εγενόμην ως στρουθίον μονάζον επί δώματος.

· Όλην τήν ημέραν ωνείδιζόν με οι εχθροί μου, καί οι επαινούντές με κατ' εμού ώμνυον.

· Ότι σποδόν ωσεί άρτον έφαγον, καί τό πόμα μου μετά κλαυθμού εκίρνων.

· Από προσώπου τής όργής σου καί τού θυμού σου, ότι επάρας κατέρραξάς με.

· Αι ημέραι μου ωσεί σκιά εκλίθησαν, καγώ ωσεί χόρτος εξηράνθην.

· Σύ δέ, Κύριε, εις τόν αιώνα μένεις, καί τό μνημόσυνόν σου εις γενεάν καί γενεάν.

· Σύ αναστάς οικτειρήσεις τήν Σιών, ότι καιρός τού οικτειρήσαι αυτήν, ότι ήκει καιρός.

· Ότι ευδόκησαν οι δούλοί σου τούς λίθους αυτής, καί τόν χούν αυτής οικτειρήσουσι.

· Καί φοβηθήσονται τά έθνη τό όνομά σου, Κύριε, καί πάντες οι βασιλείς τής γής τήν δόξαν σου.

· Ότι οικοδομήσει Κύριος τήν Σιών, καί οφθήσεται εν τή δόξη αυτού.

· Επέβλεψεν επί τήν προσευχήν τών ταπεινών, καί ουκ εξουδένωσε τήν δέησιν αυτών.

· Γραφήτω αύτη εις γενεάν ετέραν, καί λαός ο κτιζόμενος αινέσει τόν Κύριον.

· Ότι εξέκυψεν εξ ύψους αγίου αυτού, Κύριος εξ ουρανού επί τήν γήν επέβλεψε.

· Τού ακούσαι τού στεναγμού τών πεπεδημένων, τού λύσαι τούς υιούς τών τεθανατωμένων.

· Τού αναγγείλαι έν Σιών τό όνομα Κυρίου, καί τήν αίνεσιν αυτού εν Ιερουσαλήμ.

· Εν τώ επισυναχθήναι λαούς επί τό αυτό, καί βασιλείς τού δουλεύειν τώ Κυρίω,

· Απεκρίθη αυτώ εν οδώ ισχύος αυτού, Τήν ολιγότητα τών ημερών μου ανάγγειλόν μοι.

· Μή αναγάγης με εν ημίσει ημερών μου, εν γενεά γενεών τά έτη σου.

· Κατ' αρχάς σύ, Κύριε, τήν γήν εθεμελίωσας, καί έργα τών χειρών σού εισιν οι ουρανοί.

· Αυτοί απολούνται, σύ δέ διαμένεις, καί πάντες ως ιμάτιον παλαιωθήσονται.

· Καί ωσεί περιβόλαιον ελίξεις αυτούς, καί αλλαγήσονται, σύ δέ ο αυτός εί, καί τά έτη σου ουκ εκλείψουσιν.

· Οι υιοί τών δούλων σου κατασκηνώσουσι, καί τό σπέρμα αυτών εις τόν αιώνα κατευθυνθήσεται.

Καί τήν Ευχήν

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ

Κύριε παντοκράτορ, ο Θεός τών Πατέρων ημών, τού Αβραάμ, καί Ισαάκ, καί Ιακώβ, καί τού σπέρματος αυτών τού δικαίου, ο ποιήσας τόν ουρανόν καί τήν γήν σύν παντί τώ κόσμω αυτών, ο πεδήσας τήν θάλασσαν τώ λόγω τού προσταγματος, σου, ο κλείσας τήν άβυσσον, καί σφραγισάμενος αυτήν τώ φοβερώ καί ενδόξω ονόματί σου, όν πάντα φρίσσει καί τρέμει από προσώπου τής δυνάμεώς σου, ότι άστεκτος η μεγαλοπρέπεια τής δόξης σου, καί ανυπόστατος η οργή τής επί αμαρτωλοίς απειλής σου, αμέτρητόν τε καί ανεξιχνίαστον τό έλεος τής επαγγελίας σου, Σύ γάρ ει Κύριος ύψιστος, εύσπλαγχνος, μακρόθυμος, καί πολυέλεος, καί μετανοών επί κακίας ανθρώπων, Σύ, Κύριε, κατά τό πλήθος τής

χρηστότητός σου επηγγείλω μετάνοιαν, καί άφεσιν τοίς ημαρτηκόσι σοι, καί τώ πλήθει τών οικτιρμών σου ώρισας μετάνοιαν αμαρτωλοίς εις σωτηρίαν, Σύ ούν, Κύριε, ο Θεός τών δυνάμεων, ουκ έθου μετάνοιαν δικαίοις, τώ Αβραάμ, καί Ισαάκ, καί Ιακώβ, τοίς ουχ ημαρτηκόσι σοι, αλλ' έθου μετάνοιαν επ' εμοί τώ αμαρτωλώ, διότι ήμαρτον υπέρ αριθμόν ψάμμου θαλάσσης, Επλήθυναν αι ανομίαι μου, Κύριε, επλήθυναν αι ανομίαι μου, καί ούκ ειμι άξιος ατενίσαι, καί ιδείν τό υψος τού ουρανού, από τού πλήθους τών αδικιών μου, κατακαμπτόμενος πολλώ δεσμώ σιδηρώ, εις τό μή ανανεύσαι τήν κεφαλήν μου, καί ουκ έστι μοι άνεσις, διότι παρώργισα τόν θυμόν σου, καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα, μή ποιήσας τό θέλημά σου, καί μή φυλάξας τά προστάγματά σου, Καί νύν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τής παρά σού χρηστότητος, Ημάρτηκα, Κύριε, ημάρτηκα, καί τάς ανομίας μου εγώ γινώσκω, αλλ' αιτούμαι δεόμενος, Άνες μοι, Κύριε, άνες μοι, καί μή συναπολέσης με ταίς ανομίαις μου, μηδέ εις τόν αιώνα μηνίσας τηρήσης τά κακά μοι, μηδέ καταδικάσης με εν τοίς κατωτάτοις τής γής, διότι σύ ει Θεός, Θεός τών μετανοούντων, καί εν εμοί δείξεις πάσαν τήν αγαθωσύνην σου, ότι ανάξιον όντα, σώσεις με κατά τό πολύ έλεός σου, καί αινέσω σε διά παντός εν ταίς

ημέραις τής ζωής μου, Ότι σέ υμνει πάσα η δύναμις τών ουρανών, καί σού εστιν η δόξα εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Τρισάγιον, Μετανοίας (γ') Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε ελέησον (γ') Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών... Ότι σού εστιν...

Καί ψάλλομεν, πραεία τή φωνή, τά Κατανυκτικά ταύτα τροπάρια.

Ήχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ώς Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποίθαμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ώς εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, καί τό όνομά σου επικεκλήμεθα.

Καί νύν...

Τής ευσπλαγχνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σέ, μή αστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διά σού τών περιστάσεων, σύ γάρ εί η σωτηρία τού γένους τών χριστιανών.

Κύριε έλέησον μ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

ο Ιερεύς, Δι' ευχών τών αγίων Πατέρων ημών...

Καί τήν Ευχήν

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Αγιον Πνεύμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ελέησόν με τόν αμαρτωλόν, καί οίς επίστασαι κρίμασι, σώσόν με τόν ανάξιον δούλόν σου, ότι ευλογητός εί, εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

ο Αναγνώστης

Δεύτε προσκυνήσωμεν... (γ'), Μετανοίας (γ'), Είτα τούς ψαλμούς:

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69)

· Θεός, εις τήν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις τό βοηθήσαί μοι σπεύσον.

· Αισχυνθήτωσαν καί εντραπήτωσαν οι ζητούντες τήν ψυχήν μου.

· Αποστραφήτωσαν εις τά οπίσω, καί καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.

· Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι, οι λέγοντές μοι, Εύγε, εύγε.

· Αγαλλιάσθωσαν καί ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες, οι ζητούντές σε, ο Θεός, καί λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες τό σωτήριόν σου.

· Εγώ δέ πτωχός ειμι καί πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι, Βοηθός μου καί ρύστης μου εί σύ, Κύριε, μή χρονίσης.

Ψαλμός 142

· Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου

· καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών

· ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος

· καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδία μου

· εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων

·	διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα

·	ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον

·	ακουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου

·	εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον

·	δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

·	ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου

·	καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σού ειμι εγώ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα εν υψίστοις Θεώ καί επί γής ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία, Υμνούμεν σε, ευλογούμέν σε, προσκυνούμέν σε, δοξολογούμέν σε, ευχαριστούμέν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν, Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα, Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου, Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς, Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός, Αμήν, Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αινέσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα καί εις τόν αιώνα τού αιώνος, Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά καί γενεά, Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι, Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου, Ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς, Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς, Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας, Αμήν, Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σέ, Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου, Ευλογητός εί, Δέσποτα, συνέτισόν με τά δικαιώματά σου, Ευλογητός εί, Άγιε, φώτισόν με τοίς δικαιώμασί σου, Κύριε, τό έλεός σου εις τόν αιώνα, τά έργα τών χειρών σου μή παρίδης, Σοί πρέπει αίνος, σοί πρέπει ύμνος, σοί δόξα πρέπει, τώ Πατρί καί τώ Υιώ, καί τώ Αγίω Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Κατά τήν πρώτην εβδομάδα τών Νηστειών ψάλλομεν τό δι' εκάστην ημέραν ωρισμένον τμήμα τού Μεγάλου Κανόνος, «Βοηθός καί σκεπαστής μου», προτάσσοντες εις έκαστον Τροπάριον τόν Στίχον.

Ελέησόν με, ο Θεός, ελεησόν με.

Μετά τήν ς' ωδήν ψάλλομεν αργώς καί μετά μέλους τό Κοντάκιον, «Ψυχή μου, ψυχή μου,... ».

Μετά τήν θ' ωδήν, τόν Ειρμόν «Ασπόρου συλλήψεως... ».

Μετά δέ τήν συμπλήρωσιν τών Τροπαρίων τού Κανόνος.

ο Αναγνώστης

Τρισάγιον, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ') Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών...

ο Ιερεύς, Ότι σού εστιν...

Καί ψάλλομεν τό επόμενον Τροπάριον μετά τών στίχων αυτού

Ήχος πλ. β'

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείας αυτού, αινείτε αυτόν κατά το πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω.

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού, Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Είτα ο πρώτος Χορός

Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού.

ο δεύτερος Χορός

Αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

Καί πάλιν οι δύο Χοροί ομού, αργότερον

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

ο Αναγνώστης

Δόξα...

Κύριε, ει μή τούς Αγίους σου είχομεν πρεσβευτάς, καί τήν αγαθότητά σου συμπαθούσαν ημίν, πώς ετολμώμεν, Σώτερ, υμνήσαί σε, όν ευλογούσιν απαύστως Άγγελοι; Καρδιογνώστα, φείσαι τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πολλά τά πλήθη τών εμών, Θεοτόκε, πταισμάτων, πρός σέ κατέφυγον, Αγνή, σωτηρίας δεόμενος, Επίσκεψαι τήν ασθενούσάν μου ψυχήν, καί πρέσβευε τώ Υιώ σου καί Θεώ ημών,

δοθήναί μοι τήν άφεσιν, ών έπραξα δεινών, μόνη ευλογημένη.

Καί ψάλλει ο α' Χορός, τό

Παναγία Θεοτόκε, τόν χρόνον τής ζωής μου, μή εγκαταλίπης με, ανθρωπίνη προστασία, μή καταπιστεύσης με, αλλ' αυτή αντιλαβού, καί ελέησόν με.

Καί ο β' Χορός

Τήν πάσαν ελπίδα μου, εις σέ ανατίθημι, Μήτερ τού Θεού, φύλαξον με υπό τήν σκέπην σου.

Είτα τό, Κύριε, ελέησον (μ')

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανώ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών , αυτός, Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου, Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον , τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης, Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Κύριε ελέησον γ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.

Καί ποιούμεν τάς τρείς μεγάλας μετανοίας, Είθ' ούτω, λέγομεν καθ' εαυτούς καί ένα στίχον τής Ευχής τού Οσίου Εφραίμ.

Κύριε, καί Δέσποτα τής ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί αργολογίας μή μοι δώς.

Πνεύμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής καί αγάπης, χάρισαί μοι τώ σώ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά πταίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί, εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Μετά δέ ταύτας, ετέρας μικράς ιβ' λέγοντες καθ' εκάστην, τό ο Θεός, ιλάσθητί μοι τώ αμαρτωλώ, καί ελέησόν με, καί πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καί τόν τελευταίον στίχον τής ανωτέρω Ευχής.

Ναί, Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά πταίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί, εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Μεθ' ήν, Τρισάγιον, Παναγία Τριάς... Πάτερ ημών... Ότι σού εστιν...

ο α' ψάλτης

Κύριε, ελέησον (ιβ') Είτα τάς επομένας Ευχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

(Παύλου μοναχού, Μονής τής Ευεργέτιδος)

Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κυήσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανίοις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοίμη αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή, τόν αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν , και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με, Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα, 'Ης και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων , Αμήν.

ο β' ψάλτης

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

(Αντιόχου Μοναχού τού Πανδέκτου)

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν , ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας, Παύσον τας ορμάς των παθών , σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα, Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών

φρόνημα κοίμισαν, Και δώρησαι ημίν, οΘεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν , ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον, Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απαράθραυστον έχοντας, Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών , και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Κατά τήν πρώτην εβδομάδα τών Νηστειών [από τής Δευτέρας (Καθαράς)] ευθύς ο Ιερεύς αναγινώσκει, από τής Ωραίας Πύλης, τό τής ημέρας Ευαγγέλιον [τής Παννυχίδος].

ο Ιερεύς

Καί υπέρ τού καταξιωθήναι ημάς τής ακροάσεως... κ.λ.π.

ο Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ο Ιερεύς Ειρήνη πάσι.

ο Χορός Καί τώ πνεύματί σου.

ο Ιερεύς Τας κεφαλάς ημών τώ Κυρίω κλίνωμεν.

ο Χορός Σοί, Κύριε.

Καί ημών κεκλιμένων, λέγει ευθύς, ο Ιερεύς

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, πρεσβείαις τής παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου καί αειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις τών τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων, ικεσίαις τού τιμίου καί ενδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστού Ιωάννου, τών αγίων, ενδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων, τών

αγίων, ενδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τών οσίων καί θεοφόρων Πατέρων ημών, τών αγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ καί Αννης, καί πάντων σου τών Αγίων,

· Ευπρόσδεκτον ποίησον τήν δέησιν ημών,

· Δώρησαι ημίν τήν άφεσιν τών παραπτωμάτων ημών,

· Σκέπασον ημάς εν τή σκέπη τών πτερύγων σου

· Αποδίωξον αφ' ημών πάντα εχθρόν καί πολέμιον,

· Ειρήνευσον ήμών τήν ζωήν,

· Κύριε, ελέησον ημάς καί τόν κόσμον σου, καί σώσον τάς ψυχάς ημών, ώς αγαθός καί φιλάνθρωπος.

ο Αναγνώστης Αμήν.

Είθ ούτω ποιήσας ο Προεστώς μετάνοιαν επί γής λέγει τοίς αδελφοίς.

Ευλογείτε, Πατέρες άγιοι, συγχωρήσατέ μοι τώ αμαρτωλώ.

Καί οι Αδελφοί

Ο Θεός συγχωρήσαι σοι, Πάτερ άγιε.

ο Αναγνώστης

Δόξα... Καί νύν... Κύριε, ελέησον (γ'), Πάτερ άγιε ευλόγησον.

Καί άρχονται οι Αδελφοί ανά δύο, εις εξ εκατέρου Χορού κατά τάξιν, ποιείν τό αυτό, καί αιτείσθαι, καί λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις άν πληρωθώσιν άπαντες.

· Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.

· Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.

· Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) καί πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

· Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.

· Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.

· Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.

- Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
- Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθενείαις κατακειμένων.
- Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
- Καί υπέρ πάντων τών προαναπαυσαμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (γ').

Καί λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρά τού Προεστώτος ή τού Ιερέως, ασπαζόμενοι τήν δεξιάν αυτού. Εφ' όσον δέ γίνεται ο ασπασμός, ψάλλεται υπό τού β' Χορού:

Τή μέν Δευτέρα, Τετάρτη καί Παρασκευή εσπέρας.

Ήχος β' Ότε εκ τού ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Αγαθή, τών καταφευγόντων εν πίστει τή κραταιά σου χειρί, άλλην γάρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί πρός Θεόν, εν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατά Θεού τού καμπτόμενοι υπό πταισμάτων, πολλών, Μήτερ του Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Τή δέ Τρίτη εσπέρας καί τή Πέμπτη ψάλλεται, τό

Ήχος α'

Σφαγήν σου τήν άδικον Χριστέ, η Παρθένος βλέπουσα, όδυρομένη έβόα σοι Τέκνον γλυκύτατον, πώς αδίκως θνήσκεις; πώς τώ ξύλω κρέμασαι, ο πάσαν γήν κρεμάσας τοίς ύδασι; Μή λίπης μόνην με, Ευεργέτα πολυέλεε, τήν Μητέρα καί δούλην σου δέομαι.

Ο Ιερεύς ποιών τό σημείον τού τιμίου Σταυρού μεθ' υποκλίσεως, επιλέγει.

Δί' ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον ημάς.

ο Αναγνώστης, Αμήν.

Ούτος ο τύπος καί η τάξις τού Μ. Αποδείπνου οφείλει γίνεσθαι κατά πάσαν τήν αγίαν καί μεγάλην Τεσσαρακοστήν μέχρι τής Μεγάλης Τρίτης εσπέρας, εξαιρουμένων τών Ευαγγελίων, άτινα μόνον διά τήν α' εβδομάδα εισίν ωρισμένα, τή δέ Μ. Δευτέρα καί τή Μ. Τρίτη εσπέρας, αντί τού Κανόνος τής Θεοτόκου, ψάλλονται τά Τριώδια τού Αποδείπνου, καί εις τό τέλος τό, «Σφαγήν σου τήν άδικον Χριστέ... ».

Οι εν τοίς ιεροίς Μοναστηρίοις καί Ησυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν από τού Προεστώτος, απέρχονται εν τοίς κελλίοις αυτών ένθα λέγουσι καί τήν Ευχήν ταύτην.

Τοίς μισούσι καί αδικούσιν ημάς συγχώρησον, Κύριε, τοίς αγαθοποιούσιν αγαθοποίησον, τοίς αδελφοίς καί οικείοις ημών, χάρισαι τά πρός σωτηρίαν αιτήματα, καί ζωήν τήν αιώνιον, τούς εν ασθενεία επίσκεψαι, καί ίασιν δώρησαι, τούς εν θαλάσση κυβέρνησον, τοίς εν όδοιπορίαις συνόδευσον, τώ Βασιλεί συμμάχησον, τοίς διακονούσι, καί ελεούσιν ημάς, αμαρτιών άφεσιν δώρησαι, τοίς εντειλαμένοις ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών, συγχώρησον καί ελέησον κατά τό μέγα σου έλεος, Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τών προκεκοιμημένων πατέρων καί αδελφών ημών καί ανάπαυσον αυτούς, ένθα επισκοπεί τό φώς τού προσώπου σου, Μνήσθητι, Κύριε, τών αδελφών ημών τών αιχμαλώτων, καί λύτρωσαι αυτούς από πάσης περιστάσεως, Μνήσθητι, Κύριε, τών καρποφορούντων καί καλλιεργούντων εν ταίς αγίαις σου Εκκλησίαις, καί δός αυτοίς τά πρός σωτηρίαν αιτήματα, καί ζωήν τήν αιώνιον, Μνήσθητι, Κύριε, καί ημών τών ταπεινών καί αμαρτωλών καί αναξίων δούλων σου καί φώτισον ημών τόν νούν τώ φωτί τής γνώσεώς σου καί οδήγησον ήμάς εν τή τρίβω τών εντολών σου, πρεσβείαις τής παναχράντου σου Μητρός, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, καί αειπαρθένου Μαρίας, καί πάντων σου τών Αγίων, ότι ευλογητός εί, εις πάντας τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.